

ΘΕΟΛΟΓΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΕΘ'

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1998

ΤΕΥΧΟΣ Β'

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΥΠΟ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Όμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

Ἡ ἐκλογή καὶ ἀνάδειξις τοῦ ἐπὶ 24 χρόνια ποιμάναντος τὴν Ἱ. Μητρόπολι Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ ἀξίωμα ἢ πανηγυρικὴ ἐνθρόνισις Του μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα καθολικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἢ «ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴ βροντῆς μεγάλης» (Ἀποκ. ιδ', 2) πλημμυρὶς τῶν λόγων, διακηρύξεων, μηνυμάτων, παραινέσεων καὶ συνεντεύξεων Αὐτοῦ, ποὺ μεταδόθηκαν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπὸ ὅλα τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐπικοινωνίας ὁ —τόσον ἀπὸ ἀποψι μορφολογικῆ ἢ εἰδολογικῆ, ὅσον καὶ ἀπὸ ἄποψι περιεχομένου— μνημειώδης ἐνθρονιστήριος (ἐπιβατήριος) λόγος Του, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν δορυφορικὴ Τηλεόρασι ἀκούσθηκε ἕως τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης· οἱ ἀλλεπάλληλες πρῶτες ἀρχιεπισκοπικὲς ἐνέργειές Του, τὶς ὁποῖες μὲ κομμένη ἀνάσα δὲν προφθάνουν νὰ παρακολουθοῦν ἀσθμαίνοντες καὶ λαχανιασμένοι οἱ στενοὶ συνεργάτες Του καὶ οἱ ἐγγὺς ἢ μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας εὐρισκόμενοι ὁ μὴ ἀνατρεπόμενος ἀπὸ ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις κανὼν τῆς γενικῆς ἀποδοχῆς Του ἢ ἀπὸ τὸν Τύπο προβληθεῖσα πρωτοφανὴς δημοτικότης Του μέσα σ' ὅλες τὶς τάξεις τῶν Ἑλλήνων, γὰρ τὴν ὁποῖα δίδουν ἀποκαλυπτικὰ στοιχεῖα τὰ «γκάλοπ» καθιερωμένων καὶ ἀξιοπίστων εἰδικῶν Γραφείων δημοσκοπήσεως καὶ σφηνγομετρῆσεως τῆς κοινῆς γνώμης· οἱ ἐγκωμιαστικὲς Δηλώσεις ἐπισήμων προσώπων περὶ τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὰ πρὸς Αὐτὸν συγχαρητήρια Γράμματα καὶ Τηλεγραφήματα — ὅλα αὐτά, γὰρ τὰ ὁποῖα γίνεται ἐκτενὴς λόγος στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία» (ἀρ. 10, Ἀθήναι, 1 Ἰουνίου 1998), συντελοῦν, ὥστε στὰ βάθη τῆς ψυχῆς τῶν

μελῶν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀναδύεται καὶ γιγαντώνεται ἡ ἐλπίς καὶ στὴ συνέχεια ἡ ἐξ αὐτῆς προσδοκία νὰ μεταβάλλεται σὲ πεποίθησι καὶ ἀκράδαντη βεβαιότητα. Πρόκειται γιὰ τὴ βεβαιότητα, ὅτι ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος φέρει στὴν Ἐκκλησία μας τὸ γλυκοχάραγμα μιᾶς καινούριας ὀλόλαμπρης ἡμέρας, σηματοδοτεῖ γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα τὴν ἔλευσι νέας ἐποχῆς καὶ ἔχει καταστήσει ἤδη σὲ ὄλους αἰσθητόν, ὅτι ὄχι μόνον ἡ ζωογόνος αὐρα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φερομένη βιαία πνοὴ τοῦ Παρακλήτου (πρβλ. Πράξ. β', 2) δημιουργοῦν σὲ ὄλους τὴν ἱερὰ φρικίασι ἀπὸ τὴν βίωσι τῆς ὄρατῆς μέσα στὴν περιωρέουσα ἐκκλησιαστικὴ ἀτμόσφαιρα «ἀποδείξεως τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς δυνάμεως» (Α' Κορ. β', 4).

Σήμερον ὄλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ ἕως τώρα δὲν γνώριζαν καλῶς τὴν προσωπικότητα καὶ τὶς λεπτομέρειες τῆς σημαντικῆς προφορᾶς Του ὡς Ἱεράρχου, ἔχουν τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἔχει στὸ παρελθὸν ἀποδείξει καὶ ἀποδεικνύει ἤδη ὡς Ἀρχιεπίσκοπος, ὅτι συγκεντρώνει στὸν ἑαυτό Του τὰ εἰδοποιὰ στοιχεῖα τῆς μεγάλης προσωπικότητος.

Ἄλλὰ ποῖο εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν εἰδολογικὸ γνῶρισμα ἑνὸς μεγάλου ἀνδρός; Ὅπως καὶ ἐξ ἄλλης ἀφορμῆς ὁ γράφων ἔχει ἐπισημάνει, ἐὰν ὁ γνωστὸς ἱστορικὸς καὶ φιλόσοφος Θωμᾶς Καρλάυλ (Thomas Carlyle) στὸ ἔργο του «*On Heroes*» ὑπεστήριξε, ὅτι ἐκεῖνοι, ποὺ ἔχουν τὸ ἔμφυτο χάρισμα τοῦ μεγάλου, ὑπερβαίνουν τὰ ὄρια τῆς ιστορικοκοινωνικῆς πραγματικότητος, ποὺ τοὺς περιβάλλει, προπορεύονται ὡς ρηξικέλευθοι σκαπανεῖς καὶ ἐπιβάλλουν στοὺς ἄλλους νὰ κατευθύνωνται πρὸς τὶς φωτεινὲς κορυφὲς τῆς ἰδικῆς τους ἀξιολογικῆς σφαίρας καὶ τῶν ἰδικῶν τους ὄραμάτων, ιδεωδῶν καὶ προοπτικῶν, ἄλλοι, ὑποβαθμίζοντες τὴν ἄποψι τοῦ Καρλάυλ, τονίζουν ὅτι οἱ μεγάλοι ἄνδρες δὲν ἐξέρχονται ἀπὸ τὰ ὄρια τοῦ ιστορικοκοινωνικοῦ γίγνεσθαι, οὔτε πᾶνε οὐσιαστικῶς μπροστὰ ἀπὸ τὴν κοινότητα ἢ τὸ σύνολο, ἀλλὰ ἔχουν τὴν χαρισματικὴ διαισθητικὴ ἰκανότητα νὰ συλλαμβάνουν τὰ μυστικὰ νοήματα τῆς ιστορικοκοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐξελίξεως, νὰ ἀνιχνεύουν τοὺς βαθυτέρους παλμοὺς καὶ τὶς ἐνδότερες ὑπαρξιακὲς ἀγωνίες καὶ νοσταλγίες τῶν πολλῶν, νὰ ἐλκύωνται ἀπὸ τὴν συνισταμένη τῶν πνευματικῶν καὶ κοινωνικοπολιτιστικῶν ρευμάτων καὶ κανονιστικῶν αἰτημάτων τῶν ὑγιῶς καὶ συνετῶς σκεπτομένων καὶ νὰ ἀποδύωνται σὲ μιὰ ἀνακαινιστικὴ προσπάθεια, ἡ ὁποία ἔχει ὡς γενεσιουργὸν αἰτία τῆς ὄχι κυρίως τοὺς ὀραματισμοῦς

των, οἱ ὅποιοι ὑπερακοντίζουν τὶς ἐπιδιώξεις τῶν πολλῶν, ἀλλὰ τὴν πρωτοποριακὴ ἀνίχνευσι, ἀξιοποίησι καὶ σύνθεσι τῆς ἐντελεχείας τῆς ὀργανικῆς ὀλότητος τῶν νοσταλγιῶν, πόθων, αἰτημάτων, προσδοκιῶν καὶ ἀνακαινιστικῶν δυνάμεων, ποὺ σκιρτοῦν καὶ πάλλονται μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα καὶ στὸ περιβάλλον τοῦ ἱστορικοκοινωνικοῦ γίγνεσθαι (στὴν περίπτωσί μας θὰ λέγαμε: μέσα στὶς συναρτήσεις τῶν πόθων καὶ προσπαθειῶν τῶν συνειδητῶν μελῶν τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας).

Οἱ δύο αὐτὲς ἀπόψεις δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστες μεταξύ τους. Εἶναι ἀλληλοπεριχωρούμενες καὶ ἐπομένως ἀλληλοδιηθούμενες ἢ ἀλληλοδιηθητές, διότι πάντοτε οἱ μεγάλοι ἄνδρες — ὅπως κάθε ἄνθρωπος — εἶναι «γέννημα καὶ θρέμμα». Βιογενετικῶς ἔχουν μέσα στὸν γενότυπό τους τὸ ἡγετικὸ χάρισμα νὰ πηγαίνουν μπροστὰ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καί, ὑπερακοντίζοντας ἱστορικοκοινωνικὰ δεδομένα, νὰ ἀνυψώνονται πάνω ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ, κοινωνικὴ καὶ πολιτισμικὴ τους βίωση. Τοῦτο ὅμως μὲ κανένα τρόπο δὲν σημαίνει, ὅτι αὐτοὶ δὲν ὀφείλουν τὸν δυναμισμό τους σὲ ὀράματα, ἀκροάματα καὶ μηνύματα, ποὺ κινοῦν καὶ ὠθοῦν αὐτοὺς ὄχι μόνον ἔσωθεν ἀπὸ τὰ μύχια βάθη τῆς χαρισματικῆς προσωπικότητός τους, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν ἀπὸ διάχυτες μέσα στὸ περιβάλλον παρορμήσεις, τὶς ὁποῖες συλλαμβάνουν περισσότερο οἱ ἰδικές τους ἰσχυρὲς πνευματικὲς κεραιές.

Οἱ ἰσχυρὲς αὐτὲς κεραιές εἶναι δυνατόν νὰ ὑποβοηθήσουν κατ' ἐξοχὴν ἓνα Ἐκκλησιαστικὸν Ἠγέτη νὰ συλλαμβάνη προκλήσεις ἐκ τοῦ πνευματικοῦ περιβάλλοντος μέσα σὲ πλαίσια ἐφαρμογῆς τοῦ —τόσον προβαλλομένου— ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο— Ὁρθόδοξου Συνοδικοῦ Συστήματος καὶ τῆς ἀρμονικῆς συνεργασίας Κλήρου καὶ Λαοῦ. Μέσα στὰ πλαίσια αὐτὰ ἡμπορεῖ ἄριστα ὁ φωτισμένος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑνὸς νὰ μεταδίδη στοὺς ἄλλους τὰ ἰδικά Του ρηξικέλευθα πνευματικὰ ὀράματα καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀξιοποιῇ τὶς —σὲ πολλὰς περιπτώσεις χαρισματικὲς— ὑποβολὲς καὶ γνώμες μελῶν τῆς πρεσβυτέρας καὶ νεωτέρας Σεπτῆς Ἱεραρχίας καὶ ὄλων τῶν ἀξιοκρατικῶς ἐπιστρατευομένων ὡς συνεργατῶν ἐκ τῶν τάξεων τῶν εὐσεβῶν Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν, οἱ ὅποιοι — εἴτε συλλογικῶς, εἴτε ἀτομικῶς — ἐργάζονται μὲ ἱεραποστολικὸ ζῆλο γιὰ τὸν Χριστὸ μέσα στὴν λειτουργικὴ, εὐχαριστιακὴ, μυστηριακὴ, μυσταγωγικὴ καὶ ἀναγωγικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἐκκλησίας, ἀπαραιτήτως ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ ὑπὸ τὶς εὐλογίες τῶν Σεπτῶν Ἱεραρχῶν.

Δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι κανεὶς προφήτης, γιὰ νὰ ἔχη ὄχι μόνον τὴν ἐλπίδα, ἀλλὰ καὶ τὴν πεποίθησι, ὅτι ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὰ ἡγετικά του χαρίσματα θὰ ἀνταποκριθῆ στὴν ἐμπιστοσύνη, ποὺ τοῦ ἔδειξαν οἱ Σεβασμώτατοι ἐκλέκτορες Του, θὰ προχωρήσῃ μεθοδικῶς, μὲ ἱεράρχησι τῶν στόχων καὶ μὲ ἐπιλογὴ τῶν ἐκάστοτε προτεραιοτήτων στὴν ἐκπλήρωσι τῆς πολυπύχου ἀποστολῆς Του, μὲ συνετοὺς βραχυπροθέσμιους, μεσοπροθέσμιους καὶ μακροπροθέσμιους σχεδιασμοὺς καὶ μὲ συνεχῶς ἐπαναλαμβανόμενες ἀναγκαῖες διορθωτικὲς καὶ βελτιωτικὲς κινήσεις.

Ἡ βεβαιότης, ὅτι ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος θὰ γράψῃ σὺν Θεῷ χρυσὲς σελίδες στὴν Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς πρὸ μεγάλους καὶ ἀκτινοβόλους Πρωθιεράρχες ὄχι μόνον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ συμπάσης τῆς Ὁρθοδοξίας, — ἡ βεβαιότης αὕτη προέρχεται ἀπὸ ἀντικειμενικὴν ἐκτίμησι τῶν πραγμάτων καὶ ἔχει βιωματικά καὶ ἐμπειρικά ἐρείσματα ἀφ' ἑνὸς στὸ τεράστιο καὶ ἀναμφισβήτητο ἀνακαινιστικὸ Του ἔργο, τὸ ὁποῖο ἔχει παρουσιάσει στὴν Ἱ. Μητρόπολι Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ, καὶ ἀφ' ἑτέρου στὸ ἐκ τῶν ἔργων καὶ λόγων Αὐτοῦ ἀναδυόμενο πνευματικὸ κάλλος τῆς ὅλης προσωπογραφίας Αὐτοῦ, στὴν ὁποία γίνονται αἰσθητὲς ἢ ἐναρμόνιαι τῶν ἐμφύτων χαρισμάτων καὶ ταλάντων Του πρὸς τὶς ἐπίκτητες δεξιότητες καὶ ἰκανότητές Του καὶ ἡ κατὰ εὐστοχον κριτικὸν τρόπο μεθοδικὴ χρῆσις τούτων καὶ ἐκείνων πρὸς ἀνταπόκρισίν Του στὸ κάλεσμα τῶν ἀποκαλυπτικῶν προσκλητηρίων μηνυμάτων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς καὶ πρὸς δυναμικὴν ἔνταξι Του στὴν πρωτοπορεία τοῦ ἀγώνος γιὰ τὴν πρὸς τὰ πρόσω καὶ ἄνω πορεία τοῦ ἀνακαινιστικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖο — παρὰ τὶς μερικὲς παλινδρομήσεις του — ἔχει στὸ σύνολό του πολὺ αἰσθητὴν ἀνοδικὴν πορεία καὶ συνεχῶς ἀνυψουμένην τὴν μέση ποιοτικὴ στάθμη αὐτοῦ, πρᾶγμα ποὺ ὀφείλεται, ὅπως καὶ μὲ ἄλλην ἀφορμὴ ἔχομε τονίσει, στὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετίες ἡ ἀνανέωσις καὶ ἀναβάθμισις τοῦ δυναμικοῦ ἐκλεκτῶν ἐπισκόπων καὶ ἐκκλησιαστικῶν συνεργατῶν εἶναι σὲ ἕκτασι καὶ ποιδὸν μεγαλύτερες ἀπὸ ὁποιαδήποτε τυχὸν ἄλλην ἀνανέωσι, ἢ ὁποία ἔχει συντελεσθῆ στὰ πλαίσια τῆς Πολιτικῆς ἢ τῆς Παιδείας ἢ ἄλλων σημαντικῶν τομέων τοῦ ἐθνικοῦ βίου.

Γιὰ τὸ ἕως τώρα ἐκπληκτικὸ ποιμαντικὸ, λειτουργικὸ, κοινωνικοπολιτιστικὸ, παιδαγωγικὸ, κηρυκτικὸ, ἱεραποστολικὸ, διακονικὸ - ἀνθρωπιστικὸ καὶ λοιπὸ ἔργο τοῦ Μακαριωτάτου ὑπενθυμίζομε δειγματοληπτικῶς καὶ κατὰ τηλεγραφικὸν - ἐπιγραμματικὸν τρόπο μερικὰ ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα Του στὴν Ἱ. Μητρόπολι Δημητριάδος, ποὺ ἀναφέρονται πολὺ ἐκτενέστερον στὰ «*Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*» (ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔτος 1998, σσ. 407-415). Στὴν Ἱερὰ αὕτη Μητρόπολι τὰ τελευταῖα 24 χρόνια μὲ

πρωτοβουλία καὶ ὑπὸ τὴν πνοὴ τοῦ Ποιμενάρχου τῆς ὀργανώθησαν: Θεῖο Κήρυγμα - Ἑσπερινὲς Ὁμιλίαι - Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς «*ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ*» (104 FM) - Ὁμιλίαι ἀπ' τὸ Ραδιόφωνο καὶ τὴν Τηλεόρασι - Γραπτὸς θεῖος λόγος μὲ ἀρθρογραφία τοῦ τότε Σεβασμιωτάτου ἀπὸ τὶς στήλες τοῦ ἡμερησίου ἀθηναϊκοῦ καὶ ἐπαρχιακοῦ Τύπου γιὰ ἐπίκαιρα θέματα - 100 περίπου Ἐνοριακοὶ Κύκλοι Συμμελήτης τῆς Ἀγίας Γραφῆς - Ἑβδομαδιαίαι Συνάξεις Ἐφημερίων στὸν Βόλο μὲ ἀνάπτυξι θεμάτων καὶ διαλογικὴ συζήτησι - Κύκλος Συμμελήτης τῆς Ἀγίας Γραφῆς γιὰ νέους φοιτητὲς καὶ ἐπιστήμονες - Περιοδικὲς Συνάξεις Ἐφημερίων στὸν Βόλο, στὸν Ἄλμυρό, στὸ Βελεστίνο καὶ στὴν Ἀγιά - Ἱερὰ ἐξομολόγησις στὶς Ἐνορίες καὶ στὰ Σχολεῖα μὲ 62 Πνευματικούς - Πολλοὶ τομεῖς τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς Νεολαίας - Ἐνοριακὰ Κέντρα Νεότητος - Κατηχητικὴ προσφορὰ ὑπὸ τὴν ὀργάνωσι καὶ ὀνομασία «Χριστιανικὴ Νεολαία»: ΧΝΕΔ - Μηνιαίαι διαλέξεις στὸ Πνευματικὸ Κέντρο - Κατασκηνώσεις - Ἐντευκτήριο Νέων - Συνέδρια Χριστιανικῆς Νεολαίας - Συνάξεις φοιτητῶν κατὰ τὶς περιόδους τῶν διακοπῶν ὑπὸ τὸν τύπο πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν συμποσίων - Ὑπηρεσίαι ἐξυπηρητήσεως φοιτητῶν - Μεγαλειώδης μαζικὴ ἐκδήλωσις (φεστιβάλ) τῆς ΧΝΕΔ τὸν Μάϊο ἐκάστου ἔτους ὡς μαρτυρία πίστεως καὶ χριστιανικῆς ὁμολογίας - Β' Θεῖα Λειτουργία γιὰ νέους - Ἐπιμόρφωσις νέων ἱερέων - Θρησκευτικὴ Ὑπηρεσία Στρατοῦ - Ἀντιαρειτικὸς Ἀγὼν - Ποιμαντικὴ μέριμνα Μελλονύμφων - Κέντρον Συμπαράστασεως Οἰκογενείας - Κίνησις Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως - Ποιμαντικὴ μέριμνα γιὰ τὰ πλήθη τῶν παραθεριστῶν - Κέντρα Ὑποδοχῆς καὶ Διαλόγου (γιὰ ὀργάνωσι συνεντεύξεων, διαλέξεων, συνάξεων, συνεδρίων) - Σχολὴ Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς - Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειο μὲ Οἰκοτροφεῖο - Συμβουλευτικὸς σταθμὸς προβλημάτων ἐφηβείας (μὲ ἐπιτελεῖο εἰδικῶν ἐπιστημόνων, ἔκδοσι φυλλαδίων, προβολές, ἐξορμήσεις κ.λπ.) - Σχολὴ Γονέων - Πρωτοπορειτικὸς Ἀγὼν ἐναντίον τῶν Ναρκωτικῶν - Ἐνωσις Χριστιανῶν Ἐπιστημόνων - Γραφεῖον Εὐρέσεως Ἐργασίας - Χριστιανικὴ Κοινωνικὴ Ἐνωσις - Ἐξορμήσεις κατὰ τοῦ AIDS - Ἐνοριακὴ Συγκρότησις (διοικητικῶς, λειτουργικῶς - πολιτιστικῶς - πνευματικῶς) - Μέριμνα Ἰ. Ναῶν (γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν προβλημάτων τους) - Ποιμαντικὴ Ἱεροπαίδων - Ποιμαντικὴ Προσκόπων - Προετοιμασία Ὑποψηφίων Κληρικῶν - Γλωσσικὸς Ὁμιλος - Γενικὸν Φιλόπρωχον Ταμεῖον - Ἐνοριακὰ Φιλόπρωχα Ταμεῖα - Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ - Βιβλιοπωλεῖο, Κηροπλαστεῖο - Ταμεῖο Ὑποτροφιῶν - Ἐπικοινωνία καὶ Διάλογος μὲ τοὺς Ἐπιστήμονες κατὰ κλάδους (νομικούς, ἰατρούς, ἐκπαιδευτικούς, φοιτητὲς κ.λπ.) - Πνευματικὸ Κέντρο

στον Βόλο που στεγάζει τις πλείστες από τις δραστηριότητες της 'Ι. Μητροπόλεως - 'Εμφύχως διαφόρων 'Ιδρυμάτων, Κληροδοτημάτων, του 'Εθνικού Συμβουλίου Μεταμοσχεύσεων, της 'Ελληνικής 'Εθνικής 'Επιτροπής δια την UNESCO, του Κέντρου 'Ελέγχου Ειδικών Λοιμώξεων - 'Εκκλησιαστική 'Εφημερίς ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ - Καλλιτεχνική 'Επιτροπή - Σύλλογος 'Ιεροψαλτών - Ξενών 'Ι. Μητροπόλεως Δημητριάδος και 'Αλμυρού - Γραφείον Δημοσίων Σχέσεων και επικοινωνίας - 'Εκκλησιαστικό Συμβουλευτικό Όργανο για τὸ Περιβάλλον και τὴν Οἰκολογία (ΕΣΟΠΟ) - Προβολή Τοπικῶν Ἐορτῶν και Τοπικῶν Ἀγίων, Ἱερῶν Λειψάνων - Φροντὶς γιὰ τὴν προβολὴ Ἱστορικῶν Μνημείων Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης - Συγκέντρωσις και ἐπεξεργασία Στατιστικῶν Στοιχείων. Εἰς αὐτὰ ἄς προστεθῆ και ἡ πρωτοποριακὴ στὴν Ἑλλάδα χρῆσις τοῦ Διαδικτύου (Internet) πρὸς συλλογὴν χρῆσιμων πληροφοριῶν και πρὸς μετάδοσιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὀρθοδόξων μηνυμάτων.

Τὸ τεράστιο αὐτὸ σὲ ἔκτασι και ἐξαίρετο σὲ ποιὸν ἔργο εἶναι ἐγγύησις γιὰ τὸ ὅτι — ἐφ' ὅσον ἡ χρῆσις τῆς χρησιμοποιηθείσης γι' αὐτὸ μεθοδολογίας αὐτονοήτως μεταφέρεται και στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν— ἡ καρποφορία και ἀκτινοβολία τῆς διακονίας τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χριστοδούλου θὰ εἶναι στὴν Ἀθήνα πολὺ εὐρύτερα, μεγαλυτέρα και λαμπρότερα και ἐπὶ πλέον μέσα στὰ διορθόδοξα, διαχριστιανικά και πανευρωπαϊκά πλαίσια θὰ ἔχη τὴν ἐμβέλεια, πού θὰ ὑπογραμμίξῃ τὸν ἡγετικὸ ρόλο, τὸν ὅποιο θὰ ἔχη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέσα στὰ πλαίσια αὐτά. Οἱ προοπτικὲς εἶναι εὐοίωνες και ἐλπιδοφόρες, δοθέντος ὅτι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἀναδειξέως Του στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο ἕως σήμερον κυριολεκτικῶς δὲν «ἔδωσεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς και τοῖς βλεφάροις νυσταγμὸν και ἀνάπαισιν τοῖς κροτάφοις» Αὐτοῦ (*Ψαλμ. ρλα', 4*) και ἐξέπληξε τοὺς πάντες μὲ τὸ νεανικὸ σφρίγγος και τὴν ἐργατικότητά Του.

Ἀρίστη προϋπόθεσις και ἐγγύησις γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τοῦ Μακαριωτάτου Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι μόνον τὸ τεράστιο, πολυσύνθετο και πολυπρισματικὸ ἔργο Αὐτοῦ, ἀλλὰ και ἡ χαρισματικὴ, ὠλοκληρωμένη, πολυεδρική και πολυδιάστατη προσωπικότης Αὐτοῦ, στὴν ὁποία συνενώνονται εἰς μίαν ὀργανικὴν ὁλότητα ἐντυπωσιακά ἐμφυτα τάλαντα μὲ ἐπίκτητα αἰτήματα και ἐλπιδοφόρες προοπτικὲς: Εὐφυΐα· ἐτοιμότης πνεύματος· διορατικὴ διεΐδουσις στὴν οὐσία τῶν προβλημάτων· ἐπικοινωνιακὴ ἰκανότης και ἄνεσις· διαλεκτικὴ εὐστροφία και διαλογικὴ δεξιότηχιά· τεκμηριωμένες και πειστικὲς θέσεις, παρεμβάσεις και ἀντιπαραθέσεις· ἄρθρωσις

ζωντανοῦ, συγχρονισμένου, εὐρώστου, ρωμαλέου, πυρίνου καὶ σώφρονος νεοελληνικοῦ (σὲ ζωντανὴ λογία δημοτικὴ γλῶσσα) λόγου, ὁ ὁποῖος διακρίνεται γιὰ τὴν καλλιπέεια, τὴν ἀρχιτεκτονικὴ δομὴ, τὴν κρυσταλλινὴ διαύγεια καὶ τὴν ἐνάργεια καὶ εἶναι πάντοτε εὐχάριστος, «ἐν χάριτι, ἀλατι ἠρτυμένος» (Κολοσ. δ', 6)· χρήσις στὶς ὁμιλίες συναρπαστικῶν ἐποπτικῶν παραδειγμάτων, παρομοιώσεων καὶ εἰκόνων, ἀκόμη καὶ τοῦ «χιοῦμορ» καὶ ἀνεκδότων· μεγάλη δημοσιογραφικὴ ἐμπειρία στὰ πλαίσια τοῦ γραπτοῦ καὶ ἠλεκτρονικοῦ Τύπου· συγγραφικὸ τάλαντο καὶ εὐστροφὴ προσαρμογὴ τοῦ λόγου στὶς προσλαμβάνουσες παραστάσεις καὶ στοὺς τρόπους τῆς ἐκφράσεως διαφόρων τάξεων (λ.χ. μαθητῶν, φοιτητῶν, ἰατρῶν, δικηγόρων, ἐκπαιδευτικῶν)· ἀρίστη πρωτοπορειακὴ προσωπικὴ χρήσις τῆς Πληροφορικῆς, τοῦ Ἡλεκτρονικοῦ Ὑπολογιστοῦ (Computer), τοῦ Διαδικτύου (Internet), τοῦ φορητοῦ τηλεφώνου· αὐθεντικότης συμπεριφορᾶς, πηγαιότης, θάρρος, γενναιότης, τόλμη, παρρησία, πνευματικὴ ἐγρηγόρσις, ἀγωνιστικὸ φρόνημα· μελιχιότης, προσήγεια, ἡρεμία, μετριοφροσύνη καὶ ἔμπρακτὴ ἐφαρμογὴ τῶν λόγων τοῦ Κυρίου: «εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔστω πάντων ἔσχατος» (Μάρκ. θ', 35)· χάρισμα διακρίσεως, εὐρύτης ὀριζόντων καὶ ἔλλειψις παρωπίδων, προκαταλήψεων, «φονταμενταλιστικοῦ» δογματισμοῦ, φανατισμοῦ, μισαλλοδοξίας καὶ ρατσισμοῦ· εὐαισθησία στὴ σύλληψι τῶν κραδασμῶν, τῶν παλμῶν καὶ τῶν προκλήσεων τῶν συγχρόνων κοινωνιῶν· ἀνάληψις τολμηρῶν πρωτοβουλιῶν· ἐμμονὴ στὴν ὀρθόδοξον δυναμικὴ παράδοσι, ἢ ὅποια ζητεῖ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῶν μορφῶν τῆς ἐκάστοτε μεταδόσεως τοῦ αἰωνίου καὶ ἀναλλοιώτου περιεχομένου αὐτῆς μὲ προσαρμογὴ τους στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπικαιρότητος τῆς στιγμῆς, πράγμα ποῦ δὲν ἔχει καμιὰ σχέσι μὲ τὸν «νεωτερικισμὸ» καὶ τὴν «ἐκκοσμίκευσι»· ἢ πεποίθησις ὅτι ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐντελέχεια τῶν κοινωνικῶν, πολιτειακῶν, πολιτικῶν καὶ πολιτιστικῶν δομῶν καὶ στόχων καὶ ἐπομένως ἔχει δικαίωμα καὶ καθῆκον νὰ ἐκφράζη τὶς δεοντολογικὰς ἀπόψεις τῆς γιὰ τὴν ποιότητα τῶν δομῶν καὶ στόχων αὐτῶν — ὅλα αὐτὰ εἶναι τρόπον τινὰ «ὄστράκινα σκευή» (Β' Κορ. δ', 7), τὰ ὅποια ὄχι μόνον περικλείουν καὶ φυλάσσουν, ἀλλὰ καὶ πυρακτώνουν καὶ διαπλάσσουν σὲ νέες ὡραῖες μορφὰς τὸν οὐράνιον «θησαυρόν» (αὐτ.) τοῦ περιεχομένου τῆς ἀταλαντεύτου ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῶν ἀνακαινιστικῶν ὁραμάτων τοῦ Μακαριωτάτου καὶ ἐκπέμπουν πύρινες ἀνταύγειες καὶ μαρμαρυγὰς θαβωρείου φωτός.

Ὁ Μακαριώτατος ἔχει καὶ θὰ ἔχη τὸ θεοδώρητο προνόμιο, ἀλλὰ καὶ τὸ δύσκολο ἔργο, νὰ συντονίζη τὶς πνευματικὰς δυνάμεις τῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἐνὸς γιὰ νὰ ἀναχαιτίζη καὶ ἀπωθῆ τὶς δυνάμεις τοῦ σκοτους, ποῦ ἐπιδιώκουν ματαιῶς νὰ σβήσουν τὸ φῶς, καὶ ἀφ' ἑτέρου γιὰ

νὰ ἀναζωογονῆ καὶ ἀνυψώσῃ συνεχῶς τὴν ἱερὴ φλόγα τοῦ φωτὸς αὐτοῦ, ἀφήνοντας νὰ πνέουν ἐπάνω του ἀνεμπόδιστες οἱ ἀναφλογίζουσες αὐτὸ ζεῖδωρες αὔρες τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ οἱ συγκινούσες τὸν Μακαριώτατο πνοὲς τῆς γενετείρας Του, τῆς Θράκης καὶ τοῦ Βοσπόρου, τῆς Ἰωνίας καὶ τοῦ Φαναρίου, πρὸς τὸ Ὅποιο ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν Του στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ ἀξίωμα ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἔστρεψε τοὺς στοχασμοὺς Του καὶ τοὺς στοργικοὺς λόγους τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης Του.

Στὴν ἀναρρίψισι τῆς ἱερᾶς αὐτῆς φλόγας, ἡ ὁποία καίει πρὸς τιμὴν τῶν ἐφεστίων ἱερῶν διατυπώσεων καὶ συμβόλων τῆς ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος θὰ ἐνισχύεται ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν πρὸς Αὐτὸν ἤδη ἐκδηλωθεῖσα συμπαράστασι τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς τονωτικὲς πνοές, οἱ ὁποῖες ὡς «δρόσος Ἀερμῶν» θὰ ἔρχονται γιὰ νὰ τὸν ἀναζωογονοῦν τόσον ἀπὸ τοὺς διακεκριμένους πνευματικοὺς Πατέρα καὶ Ἀδελφοὺς τοῦ συγχρονισμένου καὶ ἀκτινοβόλου μοναστικοῦ κέντρου, μέσα στὴ θαλπωρὴ τοῦ ὁποίου τόσον στὰ Μετέωρα, ὅσον καὶ στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ Πολυδένδρι ὁ Μακαριώτατος ἐξεκόλαψε τὰ λαμπρὰ χαρίσματά Του, ὅσον καὶ ἀπὸ ἄλλες πνευματικὲς ἱεραποστολικὲς ἐστίες, οἱ ὁποῖες μεμονωμένες ἀκτινοβολοῦν στὸν τόπο μας καὶ οἱ ὁποῖες πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ συντονισθοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὶς εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν Σεπτῶν Ἱεραρχῶν.

Τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος χαίρει, διότι τὸ πηδάλιο αὐτῆς βρίσκεται στὰ στιβαρὰ χέρια τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, ὁ Ὅποιος ἤδη μέσα σὲ ὀλίγες ἡμέρες κατέστησε σαφὲς εἰς ὅλους ὅτι ἀνέλαβε τὴν Ἀνωτάτη Ἠγεσία τοῦ ἀνακαινιστικοῦ ἀγῶνος τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ εὐρίσκεται σὶς ἐπάλληξαις καὶ σὶς ἐμπροσθοφυλακὰς τοῦ πολυμετώπου ἐκεῖνου πολέμου, τὸν ὁποῖο Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στὸ δ' ἄρθρον τοῦ περὶ Ἱερωσύνης περιέγραφεν ὡς ἔξῃς: «*Οὐ γὰρ πρὸς ἓν εἶδος ἡμῖν μάχης ἢ παρασκευῆ, ἀλλὰ ποικίλος οὗτος ὁ πόλεμος, καὶ ἐκ διαφόρων συγκροτούμενος τῶν ἐχθρῶν. Οὔτε γὰρ ὄπλοις ἅπαντες χρώνται τοῖς αὐτοῖς, οὔτε ἐνὶ προσβάλλειν ἡμῖν μεμελετήκασιν τρόπον. Καὶ δεῖ τὸν μέλλοντα τὴν πρὸς πάντας ἀναδέχεσθαι μάχην τὰς ἀπάντων εἰδέναι τέχνας, καὶ τὸν αὐτὸν τοξότην τε εἶναι καὶ σφενδονίτην, καὶ ταξίαρχον καὶ λοχαγόν, καὶ στρατιώτην καὶ στρατηγόν, καὶ πεζὸν καὶ ἵππεά, καὶ ναυμάχην καὶ τειχομάχην*» (Migne Ἐ. Π. 48,684).

Ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος ἔχει ἀποδείξει ὅτι εἶναι ἔτοιμος γιὰ ἓνα τέτοιον πολυμέτωπο ἀγῶνα πρὸς ἐσωτερικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς ἀπόκρουσιν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν.

Ἡ ἐτοιμότης αὐτὴ ἐκδηλώθηκε κατὰ τρόπον ἄριστον στὴν ἀποφασιστικότητα, μὲ τὴν ὁποία ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ἤδη πρὸ τῆς ἐνθρονίσεως Αὐτοῦ, ἀντιμετώπισε χωρὶς ἀναβολὴν μερικοὺς – ὀφθαλμοφανῶς συντονισμένους – «ἀκροβολισμοὺς κρούσεως» τῶν «προοδευτικῶν» ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, ἐπιδιώκοντες τὴν περιθωριοποίησι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, θορυβήθηκαν ἀπὸ τὴν ἐντυπωσιακὴν στροφὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποία στροφή ἐνίσχυσε σημαντικῶς ἢ ἐκλογὴ τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ ταχύτης τῆς ρωμαλέας ἀντιδράσεώς Του ἦταν ἀποτέλεσμα ὄχι ἀδικαιολογήτου σπουδῆς, ὅπως μὲ καλοπιστίαν ἢ κακοπιστίαν ἰσχυρίσθηκαν μερικοί, ἀλλ' ἐκδήλωσις ποιμαντικῆς ἐγρηγόρσεως, πατρικῆς ἐπαγρυπνήσεως καί, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀναγκαίας, χωρὶς χρονοτριβὴ ἐνεργείας «στρατηγοῦ... τειχομάχου» (κατὰ τὴ διατύπωσι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου), ὁ ὁποῖος στρατηγός, ὅταν μάλιστα εἶναι ἀρχιστράτηγος, συναισθάνεται ὅτι ἔχει καθήκον νὰ μεταβαίη συνεχῶς ἐκ τοῦ ἐπιτελικοῦ τοῦ γραφείου στὶς ἐπάξεις τοῦ ἀγῶνος, γιὰ νὰ παρακολουθῆ καὶ συντονίζῃ τὸ ἔργο τῆς ἀνιχνεύσεως, ἐπισημάνσεως καὶ ἐξουδετερώσεως τῶν τυχόν ἐχθρικῶν «ἀκροβολισμῶν» (Πρβλ. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, *Ἀκροβολισμοὶ κρούσεως; Κριτικὴ ἀξιολόγησις ἀντιεκκλησιαστικῶν ἰσχυρισμῶν καὶ προτάσεων*, Ἀθήνα, 1996).

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστεπωνύμου πληρώματος εἶναι πρόθυμα νὰ συστρατευθοῦν μαζί μὲ τὸν Μακαριώτατο καὶ εὐχονται στὸν Θεὸ νὰ Τὸν χαρίζῃ «ταῖς ἀγίαις Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας».